

Η ΛΥΣΣΑ ΤΩΝ ΤΡΙΚΟΥΠΙΣΤΩΝ

Μκίνεται και ταράσσεται σπασμωδικώς ή ένταθα σπείρα τών υποστηρικτών τών έπαχθών φόρων και τών ψευδών ίσοζυγίων. Ούδέν υπάρχει ίερόν, ή όσιον, όπερ δέν βεβηλοῦσι πρὸς υποστήριξιν τοῦ προσφιλοῦς ειδώλου των, όπερ αντιπροσωπεύει πᾶν ό,τι καταχθόνιον και άντεθνικόν, πᾶν ό,τι μισελληνικόν και άνελεύθερον υπάρχει έν τῷ άτυχεῖ τούτῳ τόπῳ. Ὑπό τὰς διαφόρους αὐτῶν μορφὰς και μεταμορφίσεις, είτε όταν παρίστανται ως σοβαροὶ και σπουδαῖοι συζητητὰί τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως διὰ τῶν μακαρονιστικῶν και μακροσκελῶν αὐτῶν άρθρων έν τῇ μεγαλοσχῆμῳ «Ἐφημερίδι τῶν Εἰδήσεων», είτε όταν διαχέωσιν άφθονον τό δηλητήριον αὐτῶν έν τῷ μικροσκοπικῷ «Ἐπόπτη», είτε τέλος, όταν, ως δειλοὶ και εὐτελεῖς ὕβρισται, κρύπτονται όπισθεν τῆς άνωνομίας έν τοῖς λιβέλλοις, τοὺς όποίους καθ' ἐκάστην εκδίδουσι, και δι' ὧν καταρτυαίνουσι τὴν πόλιν, εύκόλως άνακαλύπτονται οἱ αὐτοὶ πάντοτε συντάκται, οἱ αὐτοὶ συρραφεῖς τῶν άναιδεστέρων ψευδολογιῶν και τῶν άσεβεστέρων ὕβρων. Ἐν τῇ άμαθεία και άπελπισία αὐτῶν ρίπτουσιν άφθονα και κατά προτίμησιν τὰ λοβόλα αὐτῶν βέλη κατά τοῦ άρχηγοῦ τῆς εθνικῆς μεριδος, δν ένόμιζον τεθαμμένον, άφ' οὗ έν τῇ μκινώδει αὐτῶν εκλογικῆ παραφορᾷ, υποστηριζόμενοι ὑπό τοῦ όμοφρονούντος αὐτοῖς Ἰουδαϊκοῦ όχλου, τῷ εἶχον άνεγείρη κενοτάριον έξω τῆς Ἰουδαϊκῆς συναγωγῆς, και τοῦ όποίου τό φάσμα βλέπουσι καταδιώκον αὐτοῦς. Ἄγνοοῦσιν οἱ άθλιοι ότι ή ιδέα δέν θάπτεται, πολεμουμένη δέ και καταθλιβομένη έτι μάλλον κρατύνεται και διαχέει λαμπρόν και άκατάσχετον τό φοβερόν αὐτῆς φῶς. Ὡς έρρυτιδωμένα γραῖδια, ελπίζοντα νά συγκινήσωσι τοὺς εύπίστους, κλαυθμηρίζουσιν ὑποκτικῶς επί άνυπάρκτων δυστυχημάτων μελλόντων αύριον νά συμβῶσιν εἰς τό Ἔθνος, άν ὑπερισχύση ή Ἄντιπολίτευσις, ένῶ αὐτό τοῦτο τό Ἔθνος σήμερα πάσχει και λιμοκτονεῖ εκ τῆς φοβερᾶς ὑπερτιμήσεως τῶν ειδῶν τῆς πρώτης ανάγκης, τὰ όποῖα ό άρχηγός αὐτῶν κ. Τρικούπης άφρόνως και άπανθρώπως επεβάρυνεν διὰ φόρων έπαχθῶν, τοὺς όποίους αί πτωχαὶ τάξεις δέν δύνανται νά βασιτάσωσιν. Ἄποδίδοντες τοῖς άλλοις τὰ ίδια πάθη και τὴν μοθηρίαν διαδίδουσι θεατρικῶς, ότι τόν πόλεμον κατά τοῦ ένταθα άρχηγοῦ αὐτῶν προκαλεῖ ό φθόνος και ή εμπάθεια, άγνοοῦντες, ότι τὰ άγενῆ ταῦτα πάθη οὐδέποτε εἰσχωροῦσιν εἰς ψυχὰς εύγενεῖς, και ότι μόνον οἱ χυδαῖοι και άμαθεῖς φθονοῦσι τὴν λάμπιν τοῦ Πνεύματος και τῆς Παιδείας. Δέν βλέπομεν άλλως τε εἰς τὰ παρ' αὐτῶν υποστηριζόμενα πρόσωπα τὰ μεγάλα εκείνα προσόντα τὰ δυνάμενα νά κινήσωσι τόν φθόνον και τὴν ζηλοτυπίαν,

οὐδὲ ὑπάρχουσι μεταῦ τῶν φίλων ἡμῶν οἱ αξιούντες ναυτικὴν ικανότητα και διεκδικούντες τὴν ένδοξον θέσιν, ἣν κατέχει ό παρ' αὐτῶν υποστηριζόμενος Ὑπουργός.

Ἄτυχῆς και ταλαίπωρος Κέρκυρα! έν τῇ ένδόξῳ ιστορίᾳ σου, ἣν εκλείσχν άνδρες σοφοὶ εύρωπαικὴν κτησόμενοι φήμην, έν τῇ εθνικῇ εργασίᾳ, έν ἣ διεκρίθησαν άνδρες έξόχου φιλοπατρίας, έν τῇ παρελθούσῃ έν γένει και τῇ προσφάτῳ σου ιστορίᾳ, δέν εὐρίσκουσιν οἱ συρραφεῖς τῶν άνωνομῶν λιβέλλων μεγαλειτέρην δόξαν εκείνης, ἣν σοὶ απέδωκεν ό κ. Τρικούπης προσλαβὼν ένα Κερκυραῖον εἰς τό ὕπουργικόν συμβούλιον! Εἶναι αληθές ότι έν τῇ τελευταίᾳ τῆς Ἑλλάδος ιστορίᾳ δέν εἰμεινεν έπαρχία, όσον μικρὰ και άν ὑποτεθῆ, ἣτις δέν έδωκεν ένα ὕπουργόν. Εἶναι αληθές ότι εἰς τὴν ἔδραν, ἣν κατέχει σήμεραν ό εκλεκτός σου, δέν εἰδίστασε πρὸ μικροῦ ό κ. Τρικούπης νά αναβιβάσῃ έτερον εκ Πατρῶν πολιτευόμενον, δν αὐτός οὗτος εἶχε κηρύξη ἄλλοτε άνήθικον και έστειγματισμένον τοῦτο δέν βλέπει! Διὰ σέ εἶναι μεγίστη ή τιμή ἣτις σοὶ προσγίνεται, ένεκα δέ ταύτης όφείλεις νά ὑποστῆς άγογγύστως και άδιστακτως όλα τὰ βάρη όλας τῆς ιδιοτροπίας και τὰ σφάλματα τοῦ ὑπεραγαπῶντος σε πρωθυπουργοῦ!

Ἐν τῇ εμπάθειᾳ και άγανακτῆσει αὐτῶν κατά τῶν προσώπων, ἅτινα παρκαλύουσι τὴν εκτέλεσιν τῶν φατριαστικῶν αὐτῶν σκοπῶν, οἱ συρραφεῖς τῶν άνωνομῶν λιβέλλων δέν έχουσιν όρια. Ὑβρίζουσι σήμεραν ό,τι εἰς ὕμνον πρὸ μικροῦ και συκοφαντοῦσιν εκείνους μεθ' ὧν πρὸ ολίγου συνεδέοντο διὰ φιλίας πολιτικῆς. Ἦθελον αὐτοὺς όργανα τῆς φατρίας και ὕπηρετας τοῦ άρχηγοῦ, όστις εἰς χεῖρας αὐτῶν παρέδωκε τὴν διοίκησιν τῆς άτυχῆς ταύτης πόλεως. Ἐθεώρουν αὐτοὺς ικανοὺς έν όσῳ εκ πεποιθήσεως ελευθέρως ὑπεστήριζον τόν νῦν πρωθυπουργόν: άνελάμβανον νά υποστηρίξωσιν αὐτοὺς, έξω και άντιπολιτευόμενους, άν ἠκολούθουν τόν ένταθα άρχηγόν: πολεμοῦσιν όμως αὐτοὺς, έξυβρίζουσι και κατασυκοφαντοῦσι, διότι έν τῇ όρθοφροσύνῃ και άνεξαρτησίᾳ των ἠνώθησαν μετὰ τῶν στοιχείων, ἅτινα εἰλικρινῶς και άνευ ιδιοτελείας αγαπῶσιν αὐτοὺς, και συναρπίσθησαν εἰς συνδυασμόν, όστις αληθῶς τιμᾷ τὴν Κέρκυραν και δύναται σπουδαίως νά παράσχη τῇ πατρίδι ὕπηρεσίας έν ταῖς δειναῖς περιστάσεσιν, έν αἷς αὕτη διατελεῖ.

Ἐν τῇ λυσσῳδει δέ παραφορᾷ αὐτῶν οὐδὲ τῶν ίερωτέρων εφείσθησαν άλλ' ὡς άσεβεῖς ίερόσυλοι ετάραξαν και αὕτην τὴν κόνιν τῶν ένδόξων νεκρῶν! Πειραθέντες νά εκμεταλλευθῶσι τὴν εθνικὴν έορτὴν τῶν άποκαλυπτηρίων τοῦ άνδριάντος τοῦ Καποδιστρίου, άφ' οὗ εκράτησαν αὐτὸν σε-

σβανωμένον επί οκλήρῳις μηνῶς, ένα τόν άποκαλύψωσιν εἰς τὰς πικραμόνας τῆς εκλογῆς, βλέποντες δέ μκτωθέντα τόν σκοπόν των, ένεκα τῆς πικρούσιας τοῦ άνεψιοῦ τοῦ οιδίμου άνδρός επί κεφαλῆς τοῦ συνδυασμοῦ τῆς άντιπολιτεῦσεως, άναταράσσουσι τὰ ίερά τοῦ μύρτυρος ότῆ, όπως άντλήσωσιν εκ τούτου εκλογικὰ επιχειρήματα, λησμονοῦντες έν τῇ ἰμαθείᾳ αὐτῶν ότι οὐδεὶς εκ τῶν έν τῇ άντιπολιτεῦσει ένταθα φέρει τό στίγμα τῆς συνεργείας εἰς τὴν φρικτὴν δολοφονίαν, και ότι, άν ἠθέλομεν νά αναξέσωμεν παλαιὰ τραύματα και νά αναπολήσωμεν συμφορὰς εθνικῆς, ἡδυνάμεθα νά ὑποδείξωμεν τὰ όνόματα εκείνων, ότινες όπωςδῆποτε συμμετέσχον τοῦ μεγάλου κακούργηματος και οἱ άπόγονοι τῶν όποίων μισοῦσι τόν άνεψιον, όσον οἱ πρόγονοι αὐτῶν εἰσίτησαν τόν οιδίμον αὐτοῦ θεόν!

Ἄλλὰ δέν άπέχει ή ἡμέρα, καθ' ἣν τὰ φρικτὰ ταῦτα άνοσιουργήματα θέλουσι λάβῃ τὴν δικαίαν ποινήν Μάτην οἱ άνθρωποι τῆς ολιγαρχικῆς συμμορίας προσπαθοῦσι διὰ τῶν σαθρῶν αὐτῶν επιχειρημάτων νά εξαπατήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην μάτην κατέρχεται έν τῷ εκλογικῷ άγῶνι ή κυβερνήσις αὐτοπροσώπως διὰ τοῦ μεγάλου αὐτῆς όγκου μάτην παραδίδει τὴν εξουσίαν εἰς χεῖρας τῶν χαμερπεστέρων όργάνων μάτην σπαταλᾷ και θά σπαταλίση τόν δημόσιον πλοῦτον πρὸς εξώνησιν τῶν συνειδήσεων μάτην άποπέμει χάριτας εἰς σμήνη κακούργων και εξευτελίζει άναιδῶς τό Ἑλληνικόν παράσημον. Ἡ 4 Ἰανουαρίου θέλει εξαλείψῃ πολιτικῶς εκ τοῦ εύγενούς τῆς Ἑλλάδος εδάφους τοὺς ένόχους τῆς σημερινῆς αὐτῆς καταπτώσεως και θέλει αναβιβάσῃ εἰς τὴν Ἄρχὴν άνδρας ικανοὺς νά έπουλώσωσι τὰς πληγὰς τῆς άναξιοπαθούσης ἡμῶν Πατρίδος.

Κέρκυρα 14 Δεκεμβρίου 1886.

Τυπογραφεῖον ή «Ἴονία».

Αρ. Εισ. 656

VI 180